

Ластовичка.

Шомъ се хали зимни спрѣха,
Красна пролѣтъ разцвѣтѣ —
И подъ нашта мила стрѣха
Ластовичката прилетѣ.

Три дни въ клюнче сламки мѣкна,
Пухъ и дребнички листца,
Вито гнездо тя си стѣкна,
Снесе вжтре яйчица.

Па. подхвъркна задъ баира,
По полето и шумакъ,
За деца мушици сбира,
Доръ настѣпи ношни мракъ.

Тиха нощъ земя покрива,
Трепкатъ свѣтлитѣ звезди,
Птичка сладичко почива
Въ топло гнездо на греди.

Ехъ, пакъ сутринь задъ джбрава
Ясно слънце шомъ изгрѣй,
Тя го съ радостъ поздравлява
И отъ ново пакъ запѣй.

Мине пролѣтъ, дойде есенъ —
Край на лѣтни красоти,
Задъ морето въ кжтъ чудесенъ
Мила птичка пакъ лети.

Ц. Калчевъ.